

Jiráskův Hronov

Národní přehlídka amatérských divadelních souborů, 47. Jiráskův Hronov

PREMIÉRA KLUBŮ

Diskutující v klubu vedeném doc. dr. Janem Císařem CSc., pedagogem DAMU, vysoce ocenili bezprostřednost a emotivní sílu rakovnického představení, která v jejich pocitech převyšovala, vysoce oceňovali herecké výkony, hovořili o kvalitě dramaturgie Vasiljevovy povídky o některých prohřešcích proti stylové jednotě inscenace. Docet Císař jednotlivé názory shrnul, utřídil a uzavřel konstatováním důležitého faktu, jehož důkazem rakovnické představení bylo: že totiž základním materiálem divadla, na němž všechno stojí, je herec. A právě tak jako na to nezapomněli Rakovničtí, měli by tuto skutečnost respektovat i ostatní divadelníci.

Při diskusi o gottwaldovském představení Ostrovského všichni přítomní poněkud zrozpačitěli. Ale nakonec se v podstatě shodli na názoru, že určitá vnějškovost stylizace způsobila, že i gagy a dobrými nápady nabitě představení nedokázalo diváka spontánně strhnout.

Tradiční závěrečný potlesk, který odměnil vedoucího diskusního klubu za jeho práci pak první letošní pobyt v dusné a vydýchané místnosti uzavřel.

— ag —

(Dokončení na str. 2)

Z představení, které včera uvedl v Jiráskově divadle amatérský soubor Lidové školy umění a PKO v Gottwaldově. Nápaditost, vtip a divadelnost inscenace hry Jaroslava Bařinky Smrt na hrušce v režii A. Navrátila vyvolaly spontánní divácký ohlas.

Spolupráce profesionálních divadelníků s amatéry se neprojevuje pouze při přípravě jednotlivých inscenací, ve vedení seminářů nebo vzdělávacích cyklů. Projevuje se také v touze být alespoň chvíli při významných setkáních amatérů, v potřebě podílet se svou účastí na jejich atmosféře. Proto mnozí z nich přijíždějí v průběhu festivalového týdne do Hronova. Letos to byl například zasloužilý umělec Václav Lohniský, režisér Divadla S. K. Neumann v Praze.

5.77'

ROZHOVOR při šálku kávy

Soubor v Praze má jistě značné obtíže při získávání diváka. A přece se v brožůře dočítáme, že soubor Máj ŮKDŽ Praha existuje od roku 1956, vyvíjí bohatou činnost a proboujel se v minulosti již několikrát do Hronova. Požádali jsme o pár slov dramaturga souboru Františka Mikeše.

„Je pravda, že situace je dost obtížná a navíc je komplikovaná tím, že nemáme vlastní jeviště. V Praze v podstatě uvádíme pouze premiéru, někdy první reprízu, jinak naše činnost pokud se týká celovečerních her spočívá především v zájezdech. Na reprízovost si nestěžujeme, hru uvádíme 10 až 15krát. O hry pro děti je v Praze větší zájem, s těmi máme Prahu hodně zmapovanou. V minulé sezóně jsme odevzdali celkem 36 představení.

Se zřizovatelem máme velmi dobré vztahy, pomáhá nám např. i v přípravě pro mladé začínající herce. Tuto přípravku otevíráme již podruhé, je určena mladým od 16 do 22 let a její běh je roční. Zájem je obrovský, 12 účastníků jsme vybírali z 65 zájemců. Účastníci projdou pravidelným školením, sestávajícím z teoretických přednášek i praktických cvičení a běh je uzavřen veřejným vystoupením. Soubor tvoří cca 40 lidí, máme ve svých řadách tři režiséry. Dramaturgický plán máme na pět let dopředu; chtěli bychom uvádět texty málo známé, zejména nové české a sovětské hry, které se podobně jako „Hérostratos“ zabývají otázkami dneška. V nejbližším výhledu máme Labichovu hru Vřele milovaný Celimare, která byla naposledy u nás hrána v Národním divadle v roce 1896, dále Vasiljevovu hru Nestřílejte bílé labutě, Gorinovu hru Muž, který nikdy nezalhal, pro mládež Langrova Pana Pivodu, vodníka pod Vyšehradskou skalou.

Gorinovu hru Zapomeňte na Hérostrata jsme si vybrali pro její odvážnost. Líbilo se nám, že svou myšlenku hra vyslovuje formou podobenství, ne formou racionální, ale dovádí diváka k myšlenkám přes cit.

Hru jsme studovali v režii Jiřího Beneše, který je naším dlouholetým členem, a s naším souborem jsou spojeny v podstatě jeho největší inscenační úspěchy“.

— es —

■ **UPOZORNĚNÍ pro účastníky čvrtého výletu: odjezd je v 8 hodin (nikoliv v 9) od Jiráskova divadla.**

Tvorba postojů k veřejnému představení divadelního souboru Lidové školy umění a PKO v Gottwaldově, které se opíralo o výchozí dramatický text Jaroslava Bařinky Smrt na hrušce, nemůže být ve všech případech závislá na důvodech nevšedního diváckého ohlasu, jenž se v odpoledním i večerním představení několikrát projevil bouří spontánního potlesku: a zcela zaslouženě. Inscenace hry se rozvíjela ve scénickém prostoru řešeném s vtipem a invencí, působivost hereckého projevu v jeho pohybové charakterizační složce vykazovala znaky důsledné stylizace, ale také zájímavého postoje k metodě práce s mladým hercem. Režisér A. Navrátil, který se souborem spolupracuje, mimo jiné také autor návrhů kostýmů a scénického řešení, pracoval nejen s textem významujícím se nevelikou dějovou nosností, ale navíc se snažil vycházet z možností mladého herce. Podařilo se mu rozlišit charakter postavy hry, i za ztížené situace jakou vytvářelo použití masek, a to výraznými prostředky pohybových charakte-

JAROSLAV BAŘINKA SMRT NA HRUŠCE

ristik, které zcela zákonitě přispěly k neobyčejné působivosti inscenace, její divadelnosti. Je samozřejmé, že inscenace hry Smrt na hrušce představuje poněkud odlišný okruh problémů než představení s nimiž se na amatérských scénách tradičně setkáváme, usiluje totiž o vykročení jiným směrem, jehož cílem je snad střetnutí historické lidové tradice s moderním pojetím lidovosti. Oba prvky jsou totiž v gottwaldovské inscenaci zastoupeny a zbývá jen položit otázku, zda za všech okolností směřují k tvorbě jednotného principu, jímž je možné právě tuto otázku inscenačně zodpovědět. Proč je tomu právě tak? Tvorba divadelní konvence, neobyčejně působivé a přitažlivé, usnadňuje nesporně důsledné užití mimického gesta, které pomáhá rozehrávat stylizovanou masku a tvořit charakter pohybem — na druhé straně je ovšem právě v této metodě skrytý problém, jímž se stává otázka poznávacích funkcí této inscenace, která měla nesporně silný optimistický náboj, suggestivní divadelnost, řadu důsledně realizovaných režijních nápadů. Avšak završení, které mělo spočívat v syntéze dvojího chápání lidovosti, nedospělo k naplnění. Snad proto, že právě tato myšlenka nebyla představením dost pregnantně vyjádřena, neboť většina jinak neobyčejně působivě provedených obrazů, v nichž lze najít stopy pohádkovosti, poetičnosti, ale také zcela zákonitě uplatňované naivity, vracela inscenaci — zejména v misanscénách — spíše k pojetí masopustních her, ale ne zase natolik důsledně, aby bylo možné hovořit právě o tomto typu jevištního tvaru: do herecké akce jsou zapojeny všechny postavy od počátku až do konce představení, včetně těch, na něž zapůsobilo Kačino kouzlo. Rovněž choreografická složka představení nabízela obdobný výklad — ale herci, kteří dokázali udržet živou akci po celou dobu inscenace, rozehráli charaktery přesně a přesvědčivě stylizované, opírající se o fyzické jednání téměř až k cíli o němž je řeč, ale bez objevení logického principu, který by tomuto divadelnímu tvaru propůjčil jedinečnost, závaznou právě pro tuto inscenaci. Třebaže všechny cesty, které mladý kolektiv zvolil, k tomuto cíli směřovaly, nebylo ho dosud dosaženo.

Gottwaldovská inscenace hry J. Bařinky Smrt na hrušce má ovšem také zcela jinou závažnost, která spočívá ve velice silné inspirativnosti, ať už jde o práci s mladým hercem nebo samotným užitím netradičních stylotvorných prvků. V programu letošního Jiráskova Hronova právě díky těmto kvalitám zaujímá výrazné místo jisté novum, vyjádřené odvahou pokusit se jít od dané předlohy přes fyzické jednání herců k pokusu ověřit nové možnosti amatérského divadelního souboru ve všech složkách práce. Kromě dalších kvalit právě v tomto procesu spočívá i schopnost přenést na diváka jiskru nápadu, vtipu, jadrného humoru, to všechno vyjádřeno konkrétní akcí v dimenzích jednotlivých situací.

— ek —

PREMIÉRA KLUBŮ

[Dokončení ze str. 1]

V pondělí dopoledne se naplno rozběhla práce diskusních klubů, kde členové poroty diskutovali s členy těchto klubů o dvou inscenacích, které jsme viděli v sobotu a v neděli: „...a jitra jsou zde tichá“ B. Vasiljeva a „Kdo hledá, najde“ od A. N. Ostrovského. Jeden z těchto klubů vedl režisér R. Mihula, odborný asistent brněnské JAMU. Ačkoliv měla být tato diskuse orientována hlavně na režii a herectví, diskutovalo se hodně také o výtvarném řešení scény, o scénické hudebně atd.

Pro diskusi o sobotním představení bylo velmi dobré, že byl přítomen také režisér inscenace J. Kettner, člen DJW Praha. Zpočátku bylo v klubu poněkud „mrtno“, režisér Mihula musel dokonce několikrát připomínat, že jde o diskusi, a i později byl nucen povzbuzovat k diskusi. Po úvodní řeči R. Mihuly se ujal slova J. Kettner, a aby navodil alespoň trochu diskusní atmosféru, rozhovořil se o své spolupráci s rakovnickým souborem a o souboru samotném. Teprve poté se začaly scházet první diskusní příspěvky. Celkové ohodnocení inscenace „...a jitra jsou zde tichá“ bylo vesměs kladné. Přítomní vysoko oceňovali kolektivní herectví mladého souboru, herecké výkony pěti hlavních představitelů i představitelů staršího Vaskova, i když na pojetí této postavy se objevily rozdílné názory. Největší výhrad bylo proti uplatnění vypravěče v inscenaci, který podle slov přítomných svými výstupy narušoval některé často velice působivé scény, zvláště jestliže se jeho slova rozcházela s tím, co se dělo na jevišti. J. Kettner odpovídal na všechny námítky a k otázce vypravěče řekl, že si nedostatky v zapojení vypravěče do hry uvědomuje. Přítomnost vypravěče však považuje za nezbytnou, neboť tato postava pomáhá divákovi orientovat se v příběhu. V průběhu studování této hry však pocítil nutnost ukázat divákům smrt všech pěti dívek. A tím právě došlo do „zdvojení“ scén, na jedné straně předvedených herečkami, na druhé straně popsaných vypravěčem, který je předepsán dramaturgií. Těsně před festivalem již nechtěl nic měnit, neboť se obával, aby se inscenace na poslední chvíli takzvaně „nerozsykala“.

— im —

Z KLUBU MLADÝCH

Jedním z nejpřitažlivějších momentů Jiráskova Hronova pro mladé amatérské herce je Klub mladých. V dopoledních hereckých cvičeních se seznamují se základními prostředky hereckého projevu, ve večerních diskusích mají možnost vyslovit svůj názor na zhlédnuté představení.

Nedělní beseda u představení A. N. Ostrovského „Kdo hledá, najde“ pod vedením režiséra Realistického divadla v Praze Františka Laurina a herce Jihočeského divadla v Českých Budějovicích Antonína Bašty měla bystrý průběh. Systematicky byly probrány základní problémy hodnocení divadelního představení a jeho vnímání. Hovořilo se o vzájemném vztahu předlohy a konečného režijního zpracování, o jednotlivých postavách děje z hlediska jevištní pravdivosti i hereckého umu, o scénické výpravě. Amatérští adepti herectví různého věku si upřímně sdělovali své názory. Režisér Laurin se snažil odhalit svými dotazy co nejvíce problémů, na které nehledal jediné východisko, nýbrž se snažil přivést posluchače k tomu, aby dále samostatně rozvíjeli myšlenky. Položil před účastníky diskuse konkrétní situace ze života, vysoce dramaticky vypjaté a žádal, aby posluchači doplnili závěr tohoto skutečného příběhu v duchu dramatické pravdivosti, který by uvedli například v divadle. Tyto zdánlivé odbočky od diskuse o představení A. N. Ostrovského dokumentovaly a přibližovaly obecné problémy, které se vyskytovaly právě při realizaci hry „Kdo hledá, najde“. V odpovědích mladých herců bylo slyšet ještě hodně nezkušenosti a neschopnosti dívat se na daný problém z nadhledu hodnotících kritérií, i když bylo vysloveno i značné množství dobrých postřehů. Je zřejmé, že není důležité zhodnotit jedno představení a podat posluchačům názor zkušených odborníků, ale jde o rozšíření vnímavosti a citlivosti aktivního diváka, kterým bezesporu amatérští herci jsou a jejichž prostřednictvím se předávají tyto informace dalším členům divadelních skupin v celém Československu. Tato forma práce s mladými lidmi v oblastech zájmové umělecké činnosti velmi přispívá k chápání uměleckých děl, která hovoří k divákům či posluchačům silným ideovým a myšlenkovým odkazem. Umění bývá nositelem nejčistších ideálů a našim zájmem by mělo být, aby odezva v srdcích účastníků byla co nejhlubší.

— cid —

V letošním roce vítá rodiště Aloise Jiráska účastníky dálkového studia Scénografické školy SČDO. Po úspěšně absolvovaných pohovorech v listopadu minulého roku a osmiměsíčním studiu v Praze vylechnou zde závěrečné přednášky prvního ročníku, zhlédnou festivalová představení a v červenokosteleckém divadle budou přítomni praktickému předvedení některých dílčích inscenačních postupů.

ÚV SČDO věnuje škole značnou pozornost a soustavným průzkumem názorů posluchačů si ověřuje přínos výuky. K dnešnímu rozhovoru byl

47. JIRÁSKŮV HRONOV

Také školou výtvarníků

pozdán Jiří Istel, režisér a výtvarník, který — ačkoli se amatérskému divadlu věnuje již 25 let — je jedním z posluchačů školy a na semináře do Prahy dojíždí z Opavy.

■ Je nutné zvyšovat péči o úroveň amatérské scénografie?

Současný stav amatérského divadla si naléhavě vynucuje řešení úrovně výtvarné složky inscenací, která zaostává za vývojem ostatních. Náročné režijní přístupy, které vyvolala úspěšná spolupráce s profesionálními umělci a pozitivní rozvoj herecké interpretace dramatických textů značně zvýšila nároky také na úroveň řešení divadelního prostoru.

Český jazyk má pro umělý život na jevišti výstižný název divadlo, zejména pro důraz na vizuální vjem diváka. Má-li být divadlo na současné úrovni požadavků diváka na divání, musí nezbytně zvýšit úroveň všeho, co na jeho vizuální vjem působí.

■ Domníváte se, že vyšší scénografická úroveň je závislá pouze na práci scénografů?

Rozhodně ne. Výtvarné kvality inscenování dramatických textů, které je založeno na syntéze několika druhů umění nelze realizovat výhradně výpravou, tj. dekorací a kostýmy. Výtvarná úroveň představení je podmíněna zejména schopností režiséra výtvarně vidět a komponovat sled výstupů a obrazů z živých představitelů — herců, kteří gestickým a výrazovým vyjadřováním naplňují výtvarnou koncepci představení.

■ Jaká je funkce výtvarníka a jeho podíl na představení?

Ve chvíli, kdy bylo nutné, aby člověk ve své činnosti dosáhl vyššího efektu, dochází k dělbě práce. V historii divadla se vyčleňuje z hereckého

(Dokončení na str. 4)

Za dr. Z. DOPITOU

V radostnej atmosfére 47. Jiráskovho Hronova som sa dozvedela mimoriadne smutnú správu. Stratili sme vzácneho priateľa, láskavého a múdreho poradcu, skromného a svedomitého služobníka Tália, dobrého, srdečného a čestného človeka — zomrel Dr. Zdeněk Dopita.

Tragédia zakončenia tohto cenného života sa ma dotýka osobne, Zdeněk bol mojim dobrým priateľom, vždy taktickým, pozorným, či už sme sa stretli v porotách Jiráskových Hronovov alebo inde. Bolo to jedno z tých krásnych pracovných priateľstiev, pri ktorých stačí stretnúť sa raz za rok alebo za dva, povedať si niekoľko slov a v okamihu sa nadviaže niť vzrušujúcich diskusií a rozovorov o osobných problémoch. Už sa s ním teda nestretnem, už ho medzi sebou neuvidíme. Odišiel dobrý človek.

Oľga Lichardová

■ V distribuční kanceláři nebo u hronovských dětí, které se pod vedením s. učitelky Brandové ujaly kolportování hronovských tiskovin, můžete zakoupit programovou brožuru, zpravodaj Jiráskův Hronov, kulturní kalendář, obsahující mj. mimodivadelní program, odznaky.

V informační kanceláři můžete zakoupit žluté účastnické stužky; členy vystupujících sborů poznáte podle modrých, členy přípravného výboru pak podle červených stužek.

— S —

POZDRAV Z GENTU

Srdečné pozdravy a želanie úspechu posíla všetkým účastníkom 47. Jiráskovho Hronova jako dlhoročný nadšený priaznivec pán A. E. De Frenne, člen predsedníctva AITA/IATA, vedúci divadelného súboru De Melomanen, ktorý sme mali možnosť vidieť aj na Hronove s inscenáciou Bukovčanovej hry Kým kohút nezaspieva. Súbor De Melomanen na čele s pánom De Frenne boli pozoruhodnými hosťami divadelného súboru Jána Chalupku pri DK RÚH Brezno v dňoch 20.—26. júla. Chalupkovi vystúpili na Festivale flámskych amatérskych súborov v Gente s inscenáciou Scherhauferevej úpravy Goldoniho Sluhu dvoch pánov rok po tom, čo súbor De Melomanen vystupoval v Brezne aj v ďalších stredoslovenských mestách so svojou už niekoľko rokov živou inscenáciou Bukovčanovej drámy. Predstavenie breznianskeho súboru na gentskom festivale (jediné vystúpenie zahraničného súboru) malo veľký umelecký, ale aj kultúrno-spoločenský úspech, ktorého význam znásobila účasť členov nášho veľvyslanectva v Bruseli a predsedu Zväzu priateľov ČSSR v Belgicku na predstavení i po ňom, prijatie starostom východo-flámskej metropole Genti aj manifestácie priateľský slávnostný večierok na rozlúčku, ktorého sa zúčastnil celý divadelný súbor De Melomanen, členovia Zväzu protifašistických väzňov v Belgicku, gentskej odbočky Zväzu priateľov ČSSR aj predsedu tohto zväzu, pána Gastona Monseura z Bruselu.

Udelenie čestného vyznamenania Zväzu belgických amatérskych divadelníkov aj štyroch medailí belgického ministerstva kultúry slovenským divadelníkom bolo vyvrcholením zájazdu, ktorý dôstojne reprezentoval vyspelé československé amatérské divadelníctvo a tým aj socialistickú kultúru.

— OI. —

NON STOP

■ **PRAŽÁCI SE SEJDOU** na tradičným „Setkání Pražanů“ ve středu 10. 8. 1977 ve 14 hodin ve Staropadolské hospodě.

— vy —

■ Upozorňujeme, že „ponorka“ je prístupná pouze nositelům červených a modrých stužek. Pro veřejnost je otevřena Staropadolská hospoda. —s—

■ Prosíme, aby divadelní návštěvníci zaujímali svá místa v Jiráskově divadle včas; pozdními příchody ruší nejen ostatní diváky, ale i hrající soubor.

—s—

(Dokončení ze str. 3.)

souboru tvůrce koncipovaného představení a divadelní režie vzniká jako samostatná složka s potřebou výstavby děje, charakterizace divadelní postavy a jejího vývoje. Potřeba individuálně rozlišovat jevištní prostor a charakterizovat jej časově a místně, vyvolala další specializaci a tím zrod jevištního výtvarníka. To však neznamená, že se výtvarná práce oddělila od závislosti na práci režijní a herecké.

Výtvarník scény tvoří z neživých materiálů umělý divadelní prostor pro živého herce a ke

47. JIRÁSKŮV HRONOV

Také školou výtvarníků

zrození jevištního díla může značně přispět také dramatickým svícením. Vlastní živý projev je dílem herců a režie. Činnost scénografa má své hranice dané podílem na tvorbě a organizaci divadelního prostoru. Režisér ve spolupráci s výtvarníkem může pro svou práci vytěžit širší obraz výtvarného vidění a tím umocnit výtvarný vjem inscenovaného díla.

■ Co lze očekávat od budoucích scénografů — amatérů?

Že budou dobrými partnery režisérům na úrovni vysokých současných požadavků.

■ Můžete jednoznačně formulovat požadavky vyplývající z této potřeby?

Žádoucí zvýšení scénografické práce není možné bez sousavné péče o vlastní odborný růst. Středem pozornosti a zájmu každého scénografa musí být:

- 1) historický vývoj výtvarného umění a divadla, architektury a jevištní techniky;
- 2) současná divadelní literatura, inscenační formy, nové technologické postupy používané při realizaci jevištní výpravy;
- 3) soustavné pěstování vlastních schopností podílet se s režisérem na analýze divadelního textu a nacházet nejvhodnější výtvarné prostředky;
- 4) citlivé vnímání všech výtvarných hodnot, kterými nás život obklopuje;
- 5) trvalá snaha po osvojení metody kritického hodnocení vlastních nápadů (pouze náročným výběrem lze dosáhnout toho, že výtvarné řešení bude výmluvné, nikoli mnohomluvné).

■ Je v silách amatérských scénografů splnit tak náročné úkoly?

Domnívám se, že ano. První ročník školy, zaměřený především na teoretickou přípravu, splnil v žádoucí míře své poslání. Vedení školy přizvalo jako lektory naše přední teoretiky a výtvarníky, kterým se dařilo přesvědčit posluchače o tom, že lasku k práci na divadle je nutno vyjádřit i velkým a obětavým úsilím o růst odborných znalostí.

■ Může škola poskytnout posluchačům vědomosti potřebné pro zvýšení úrovně současné scénografie?

Scénografická škola SČDO rozhodně nemůže nahradit několikaleté denní studium na odborné nebo dokonce vysoké škole — a není to ani jejím posláním. Může však posluchače seznámit se složitou problematikou jevištního výtvarnictví a vyprovokovat trvalý zájem o poznání širší nároky, které tato práce klade i na tvůrce v oblasti zájmové umělecké činnosti; může poskytnout základní orientaci pro další (nutné) individuální studium a především vyvolat zájem o odpovědný přístup ke scénografické práci.

Rozhovor byl ukončen společným přáním, aby bylo studium scénografické školy umožněno i dalším zájemcům. Amatérské divadlo, které se stalo neodmyslitelnou součástí naší socialistické kultury, si i v této oblasti zaslouží plnou podporu.

JIRÁSKŮV HRONOV, zpravodaj národní přehlídky amatérských divadelních souborů — číslo 5. 1977. Redakce: M. Marek, E. Slovákova, A. Gasparičová. — Vydává Přípravný výbor 47. Jiráskova Hronova. — Vytiskly Východočeské tiskárny, provoz 13 Hronov 9. srpna 1977. — Povoleno VČKNV č. j. 228/kult 77 a. Cena 1,— Kčs.

VČERA

■ 8. 8. PONDĚLÍ

Od 9 hodin pracovaly diskusní kluby, Scénografická škola SČDO a Klub pro zahraniční delegáty, ve 12 hodin jsme se rozloučili s divadelním souborem ZK SVIT, ZPS a Rudý říjen z Gottwaldova, gottwaldovský soubor LŠU-PKO uvedl Bařinkovu „Smrt na hrušce“, v 16.30 a v 19.30 hod., v sádech odpoledne koncertoval soubor Andromeda z Náchoda, v 18.30 jsme uvítali DS Máj ŮKDŽ z Prahy na schodišti Jiráskova divadla, ve 20.30 byl promítnut film Proti všem, konala se zábava ve Slávii, soubor besedoval s patronem od 22 hodin, po večerním představení zasedala ústřední porota.

DNES

■ 9. 8. ÚTERÝ

V 9.00 hod. se koná společně zasedání kulturní komise ONV Náchod a komise IV KPO ČOR Náchod v Klubu Jiráskova divadla. V 9.00 hod. se všichni účastníci práce v klubech zúčastní přednášky doc. dr. J. Dvořáka „Z. Nejedlý a vztah k dílu Aloise Jirásky“, která se koná ve Slávii. V 9 hodin je v učňovské škole pokračování scénografické školy SČDO. Ve 12 hod. se v malém sále Jiráskova divadla rozloučíme s gottwaldovským souborem LŠU-PKO, v 16.30 a v 19.30 hodin uvádí pražský soubor Máj Gořinovu hru Zapomeňte na Hérostrata, v 16.30 je v Jiráskových sádech módní přehlídka IVD Drutka Hradec Králové. V 18.30 uvítáme v Hronově před divadlem Divadlo mladých JZD z Vysoké Libně. Ve 21 hod. se otvírá Slávie, ve 22 hodin májovci besedují s patronem a rovněž ve 22 hod. zasedá odborná porota.

ZÍTRA

■ 10. 8. STŘEDA

V 9 hodin se v klubovně kavárny na náměstí koná zasedání kulturní komise VČKNV, v 9 hodin začínají práci diskusní kluby, rovněž v 9 hod. je závěrečná lekce scénografické školy SČDO, ve 12 hodin bude v malém sále divadla rozloučení se souborem Máj Praha, ve 13 hod. se koná v Klubu Jiráskova divadla schůze přípravného výboru národní přehlídky vesnických a zemědělských divadelních souborů, ve 14 hodin se Pražané setkají ve Staropadolské hospodě. V 16.30 a 19.30 zhlédneme inscenaci Daňkovy hry Válka vypukne po přestávce v provedení Divadla mladých z Vysoké Libně, na 20.30 je plánováno v Jiráskových sádech promítání Jana Roháče z Dubé, ve 21 hod. je společenský večer ve Slávii, ve 22 hod. se sejdou Vysokolibněští se svým patronem.